

Bod Péter levelei.

Második közlemény.

15.

Teleki László grófnak.

Magyarigen, 1750 augusztus 5.

Én is irtam volt ezelőtt jó idővel, azután N. Dantzkai uram is egy Iródeákságra magát örömet adni akaró ifju iránt; de az Levelek mennek-e még vagy nem, bizonytalan. Ezt már bizonyosabnak remélvén, ujonnan arra kérem Ngodat, hogy ha leszen is, ha nem is szüksége reá Ngodnak, postán tudósítsa Ngod akár Dantzkai uramat, akár engemet. Már jó ideje, hogy Dantzkai uramnál tölti az időt, kivetőt nem observalt még eddig benne. Pápai fi, Magyar országról való.

Nints mit irjak Ngodnak. Tzelnáról most nem hallottam valamit, mitől fogva Ngodnak irtam volt. Itt már a borok ára hágott; vedrét ő sustákon adják a jótskának.

Mgs Grófné Asszonyinak alázatos szolgálatomat ajálván, Istentől lelki és testi áldást kívánok ő Ngának. Istennek ajálván Ngodat kedveseivel együtt és maradok Ngodnak

alázatos kész szolgálja
Bod Péter.

M.-Igen 5. Aug. 1750.

16.

Teleki László grófnak.

Sorostély, 1750 november 13.

Már régen, hogy Ngodtól sem levelet nem vettem, sem pedig Ngodnak nem küldöttem, sem alkalmatosság, sem írásra való ollyas matéria magát elő nem adván. Mostan pedig az én áldott Patronám¹ mellett töltvén valami kevés napokat, innen kívánom Ngodat megkeresni tsekély írásom által, mely kívánom, hogy Ngodat Mgs Grofné Asszonyommal

---

¹ Gróf Bethlen Kata.

együtt s Házában lévő kedveseivel találja jó egészségben* s szerentsés állapotban.

Méltóságos Pátrona Asszonyomtól tudósítást vévén 5 9bris mind cura alatt lételéről Szebenben s mind pedig alkalmatosságot az ő Ngához való jövetelre, 6 9bris azaz Pénteken reggel megindultam Károlyvár-felé; azon napon mind az Ompolyon¹ való által jövetellel bajlódtam; annyira kiáradott volt, hogy Sárdtól fogva Kis Faludig² a réteken s törökbúza földeken mind vízben jöttem. Rétsai uram per omnia sancta obtestalt, hogy belé ne mennek, de csak elkalauzoltattam magamat, azt gondolván, hogy ha az Ompolyon által kelhetek, a Maroson Hajóval könnyű leszen által költözni. Későre Károlyvárra érkezvén, az Hajóhoz közel sem mehettem az víz kiütése miatt. Meg háltam Károlyvárt jó reménség alatt, hogy másodnapon a Portusnál által kerülök tsak eljövök Sorostélyra. Le is mentem jó reggel a Portusra; de ott olyan rettenetes szél volt, hogy senki a még ott voltam reá magát nem mérte venni az általmenetelre, ki is ütött volt a Maros egész Váradjáig. Onnan vissza indultam az Ekklesiámba, hogy a Vasárnap pap nélkül ne légyen; nagy bajjal Szombatom visszamentem, már az Ompoly apadni kezdett volt. Vasárnap hon voltam, de embert küldtem Béha-felé Gáldtőre³, hogy meglássa a Maros állapotját; de annyira kijött volt, hogy az udvarig az a térség mind egy víz volt, Gáldtőhöz sem accedalhatott az ember sem.

Nyugodalmason elmémben nem lévén a Mgs Asszony nyavalyája iránt, Hétfőn ismét elindultam a Portus-felé; de annyira megnőve találtam a Marost, hogy a Portusig is nagy bajjal lehetett menni, a töltések tetején néhol majd hasig ért a víz a lónak, úgy ment által nagy sebességgel. Hajón ugyan csak a Portuson jártanak, de nagy félelemmel, mert a víz oly nagy volt, hogy a Tsüröckebe is némelyekbe be ment, Vintz-felé⁴ pedig azok a rétek és Törökbúza földek soholt nem látszattanak. Tsüged,⁵ mely Károlyvár iránt vagyon, a Maros közepére esett; nem is hiszem, hogy ott még ember-kár is nem esett volna, tsak még addig nem accedálhattak hozzá. Én is ott a Portuson Hétfőn estvefelé jöttem által; az vámos eléggé disvadeálta, de másokkal együtt szerencsésen Isten általhozott s Kedden aztán úgy jöttem Sorostélyra Mgs Grófné Asszonyomhoz.

Tzelnán jártam 3^a 9-bris. Az Úr ő Exciája egészséges: azon napon fogatott a szüretéshez, mely az idén igen kevés fog lenni; azelőtt való étszaka mit tsinált Nikolával, az Udvari Biróval, nem tudták mondani sem Praeceptor, sem pediglen Miskoltzi uram, de az nyavalyás elszökött, nem találtatott sehol, az úrnak nagy confusiojára, mert ő tudta a szüret körül való dolgokat legjobban.

Sorostélyon találtam a Pintzetokot üvegekkel teli; már nem tudom,

¹ Az erdélyi Érczhegységből Alsó-Fehér-megyében eredő kis folyó, mely Gyulafehérvár mellett ömlik a Marosba.

² Kisfalud Alsó Fehér-megye alvinczi járásában, az Ompoly közelében, Gyulafehérvár szomszédságában fekvő falu.

³ Gáldtő Alsó-Fehér-megye magyarigeni járásában, a Maros völgyében a jobbparton fekvő község.

⁴ *Alvincz* Alsó-Fehér-megyében, a Maros balpartján fekvő nagyközség. A hasonló nevű járás székhelye.

⁵ *Csüged* Alsó-Fehér-megye alvinczi járásában a Maros balpartján, a völgyben, Gyulafehérvárral majdnem átellenben fekvő község.

Ngodnak köszönyem-e vagy Mgs Grófné Asszonyak, mivel mindkét részre orczátlankodtam iránta; azért mindketten Ngtoknak ebbéli gratiájokat köszönöm s ha miben Isten alkalmatossá téssen, megszolgálni s hálálni igyekszem. Az üvegek árrokat előre kellett volna letennem, ha tudtam volna mennyit, de talán nem leszen késő ezután is, módom lévén benne.

Dantzka Uram Ngod October elein ő kglméhez irt levelét vette Novemberben szüretének szinte végzésén; de úgy gondolom, hogy ennek vétele előtt is emlékezetben volt Ngod.

Mgs Grófné Asszonyomnak alázatos szolgálatomat ajánlom, minden jóknak szives kívánásokkal egyetemben.

A kegyelmes Isten oltalmába ajálván Ngodat kedveseivel együtt, maradok Ngodnak

alázatos kész szolgálja:

Bod Péter.

Sorostélyon 13 9bris. 1750.

17.

Teleki László grófnak.

Mújfalú, 1751 június 6.

A mint Ngodat szives indulattal szeretem, úgy várom vala azt az időt is, az mellyben Ngodat testi szemeimmel is láthatnám; de ha Istennek tetszett igazgatni ekképen a dolgokat, arról nem teheték. Ő felsége igazgassa a Ngod útját s a feltett célra Szent Angyalit elbótsátván, vezérelje Ngodat szerentsésen s engedje énnekem is látnom annak idejében örvendetes állapotban.

Ha a Mgs Urfi Tzelnára elfordulhatna, úgy itélek, hogy jó volna; én magam örömet felkisérném Dantzka urammal együtt. Hanem magamnak Hétfőn Esperest Urammal a Zalatnai és AbrudBányai Ekklesiákban leszen fordulásom, Péntek tályáig ott leszek, az után Házamnál leszek kevés ideig, de a Generalis Synodusra igyekezem elmenni, ha valami akadályom nem leszen; tsak az Experiántiáért s ismét ha Tractusok Matrixaiból valami akadna kezemre tzelomra való.

Nem tudom mit irjak Ngodnak hozzám mutatott Gratiájáért, mert arra érdemes nem vagyok; háládatosságomat miben mutassam, magamnál nem találok. Én aranynál, ezüstnél Ngodnak hozzám való leereszkedését többre betsülöm, mellyért az Isten Ngodat áldja meg. A miben tetszett Ngodnak az én erőtelenységemet erősíteni, ha az én Istenem útat mutat reá, idővel fogom fordítani az én Istenem ditsőségére s felebarátim, lelki atyámfiai épületekre. Köszönöm ebbéli gratiáját Ngodnak hálaadó szívvél.

Méltóságos Grófné Asszonyomat köszöntöm alázatossággal minden jóknak kívánásokkal s Ngod Kedveseit, kikben Isten örvendeztesse meg Ngtokat. Én magamat az én szelid, Feleségemmel¹ együtt ajánlom Ngtok

¹ Második neje Söveges Bányai Zsuzsánna, kivel egybekelt 1751 márczius 9.

Gratiájokba ez után is. Ngodat pedig kedveseivel együtt az Isten kegyelmes gondviselésére és maradok mig élek Ngodnak

alázatos kész szolgálja:

Bod Péter.

M. Újfaluban 6 Juni 1751.

A levél hátán: Tzelnán kívül az Ur ő Exciája betegségének sok hire vagyok; de a lába fájdalmán kívül nints semmi baja; az ünnepekben ott voltam s ditsekedik ő Exiája azzal, hogy a lábán kívül egyéb testében olyan ereje vagyok, hogy a francziával is mindjárt szembe lőne.

Szathmári uram predikálta Intzédi uram felett a Jákób szavaibói I. Mos. XLIX. 23. 24.

18.

Létzfalvi Orbán Péternek.

Magyarigen, 1752. április 29.

Igaz, hogy emlékezem a Hoffmánn uram Lexicon-járól, mely 4 nagy foliánsban vagyok, belgiumi editio, jó papirosra, szép fejez *Ribbe-Bánd* (a mint hívják) a kötése — fejez pergamen tarkos kötésben, az az editio, a melynél tudomra a világon még ejusdem Lexici jobb nincsen. Én egyik tomusát forgatám csak meg, láttam a többit is, de semmit benne hiányosságot, vagy kivetőt nem láttam. Emlékezem én erről az estve, de azután egy kevéssé meg is bántam, nehogy vagy ő Exja, vagy kié most annak kedvetlenségében essem. Nevét, ha ki nem írom, ne nehezteljen meg ő Exja, mert cselekszem azért, hogy ha revocálni találna nékem mondott szavát, ne neheztelhessen meg reá. A dolog pedig így volt: nem sokkal ezelőtt azon embernél lévén én, említém, hogy ő Exja a Hoffmánn munkáit akarná megszerezni, mód lévén reá. Erre azt mondá, én nem régen meghozattam magamnak; adjon ő Exja 12 aranyat s én odaengedem, melyre mondék, ne revokálja Kgd szavát, mert én nem mondom, hogy ő Exja meg nem adja, a mint szereti szerezni a könyvet s nevezetesen feltette a czélt ezen könyvre. Ez szómra látaték egy kissé tántorogni s mondá is, hogy hadjam el, ne jelentsem meg ő Exjának. De én megtalálám jelenteni az estve. Már, ha ő Exja ezen *specificalt* ára iránt magát declarálja, én levelem által, módodom az elküldésében mihelyt esik bizonyosan megtudom; vagy, ha az árát elküldjük, úgy eshetik, hogy egyszerűsmind el is hozzák, ha valahogy meg nem másolja a kinél vagyok. Az olyan editio mint az enyim ordinarie Belgyiomban 20 forinton jár, de a lehozása bizony többbe kerül tiznél; azt a jobbik editiot a társam Belgyiomban auction vette vala meg 32-díél forinton; Bétsből, nem gondolom, hogy 40 német forinton kívül lehessen hozatni ott helyben, azonkívül a haza hozatás, sok ideig való érette solicituskodás etc. Már lássa ő Exja az ára iránt miképen determinálja magát, engem tudósítván én irok utána, nem mesze lévén ide.

Istentől jót kívánok ő Exjának, dominus vero noster theologus Samuel ne intermitet pro me intercedere apud excellentissimum ne absque ő *darabutza török buza föld* és vetés maneam.

Istennek ajánlom kgdt tanítványával együtt és maradok

kgd jóakaró szolgálja
Bod Péter.

M. Igenben 29 Apl. — 52.

19.

Léczfalvi Orbán Péternek.

Kelet nélkül.

[1752. ápr. 29. után.]

A Hofmánok titulosokat egészen leíratván felküldöttem. Azokról úgy kell gondolkodni, hogy kiadta Hofmán amint elintézték volt két tomusban, de ennek utána *continualta* s azt is kiadta két tomusban Basileaban s ez az editio vagyon nékem, amely 1677-ben és 1688-ban jött Ki. De ha ő Exja meg akarja hozatni, ne ezt az editiot, hanem a lejdait hozassa meg, a mind szebb s jobb a papirosa is: arra pedig semmit egyebet nem kell írni, akinek committal ő Exja, hanem csak ezt, amit szoktak. *Joh. Jac. Hofmanni Lexicon Universale. IV. Tomis in folio. Edit. Lugduni Bata-vorum, an. 1698. 1699.* Én az ilyenben örömetst tselekszem az ő Exja parantsolatját.

Köszönöm az ő Exja gratiáját, hogy a copulatióban valami akadályt nem tett; mert a baj mind az én nyakamban esett volna. A szolgálát jutalma, amint látom, Éva anyáknak leszen a szökött szolgálk fizetések szerint.

Istennek ajánlom kgdt és vagyok

kgd jóakaró szolgálja
Bod Péter.

Kelemen Lajos.